

גליון 261 | פברואר 2022 | שבת - אדר התשפ"ב

המייסדון

ירחון קהילתי, העמותה למען הקשיש

הקטר שהוביל אשלג משה גנדלמן | 05

אירועי החודש קהילה תומכת | 05

פיזיותרפיה לטיפול מיטבי שרה ביתן | 08

"כוכב" - הספינה שנשכחה אורית זומרפלד | 10

"לא דיברנו עוד על משפחה ולא זימרנו את שבחה" - כתב אהוד מנור

השינויים בתא המשפחתי בעשורים האחרונים הולכים ומתרחבים, והם מהווים חלק ממגמות רחבות יותר של שינויים חברתיים ותהליכים שבמרכזם נטילת אחריות הפרט על חייו. קיימת עדות לכך שיש ירידה משמעותית בהתערבות גורמים מוסדיים בחברה לגבי התהוות והתנהלות המשפחה: זוגות בוחרים סגנונות שונים של טקסי נישואים או רישום, יש ירידה במספר הזוגות המחליטים להינשא לשם הקמת משפחה ובנוסף לכך, התקדמות המדע וטכנולוגיות פריון שונות הרחיבו את האפשרויות להורות ולגיוון בדגמי המשפחות. גם בחקיקה מסתמנים שינויים במעמדן של משפחות מסוגים שונים: מעמד חוקי של ידועים וידועות בציבור ושל זוגות שבחרו לא להינשא באופן רשמי כלשהו, התרת אימוץ בחו"ל ליחידים ולזוגות חד מיניים (נשים וגברים), אישור הליכים של הפרייה חוץ גופית גם לנשים יחידות, הסדר פונדקאות ושינויים נוספים בחקיקה, היוצרים מציאות חברתית חדשה. גם שיעור הגירושים בחברה עולה, דבר המוביל לריבוי משפחות מורכבות, הנוצרות מקשרים חדשים שלאחר גירושים, בין אם בנישואים או במגורים משותפים.

המגמות החברתיות החדשות מראות את ריבוי דגמי המשפחה, שאינם במתכונת המסורתית, שבהם גדלים ילדים. הדוגמאות שהוצגו הן רק חלק מתוך קבוצה מגוונת של משפחות הנקראת כיום בשם כולל: "משפחה חדשה", או: "משפחה אחרת", שאינן מיוצגות במודל הקלאסי של שני הורים: אב ואם, המגדלים את ילדיהם הביולוגיים תחת קורת גג אחת בשיתוף מלא.

במקביל למגמות החדשות, אנו עדים לאורך השנים, לשימורן של משפחות מורחבות רב דוריות בעיקר בחברה הערבית ואף בקרב אוכלוסיית העולים. בחלק ממשפחות אלה - גידול הילדים הוא משימתם העיקרית של הסבים, ובמקרים רבים הסבתא היא הדמות המרכזית והמשמעותית לילדים.

חשוב להדגיש כי בכל הקהילות החיות בישראל, המסורתיות והחדשות, יש למשפחה מקום מרכזי בהגדרת זהות וכדרך חיים. אופי המשפחה ומרכיביה שונים אך הילדים החיים בה גדלים בתחושת שייכות. אנו מקבלים כל הזמן אינספור עצות, כולם יודעים יותר טוב מאתנו מה נכון לנו ולילדינו: תעשו ככה, תעשו אחרת. ביקורת, שיפוטיות וידענות. דעו שבכל אחד מאתנו מקנן קול קטן, כזה שזועק לנו להקשיב לעצמנו, לבטוח בנו. דעו שככל שנקשיב לקול הזה יותר, כך גם עוצמתו תגבר ויכולותינו להנהיג את חיינו תשתפר. דעו שיש ילד אחד כזה, שהפך לבוגר, אשר חי חיים מלאים, שמחים ושלמים, בזכות זוג הורים אחד שהקשיב לקול הזה.

יום משפחה שמח לכולם, חברים!

מסגרת משפחתית לחיים בריאים ומאושרים אילנה צורן

אין כמו הקורונה כדי להעמיד במבחן את הקשרים שלנו, הזקנים, עם המשפחה. לעיתים הקשר הוא רק טלפוני, ילדינו משתדלים לדאוג לנו שהכול יהיה בסדר, וזאת מתנה מאוד משמחת, אך רצוי 'לעבוד' כל הזמן כדי להצליח לקבל אותה.

כן, אפילו במסגרת החינוך המשותף שבו גידלתי את ילדיי בקיבוץ, היה לי חשוב לפנות את השעות המעטות שבהן הילדים הגיעו לחדרי ההורים כדי להיות עימם. היום, כשהם מבוגרים וכבר מגדלים את ילדיהם אני יכולה לבדוק את השוני. אולי הילדים מרגישים יותר קרבה להוריהם - בטוח שהקרבה של אימא ואבא בלילות נותנת ללא ספק יותר ביטחון ושקט לילד שמתעורר ופוגש את הוריו ולא את ה"שומר לילה" עם הפנס והדרישות אליו שישבו לישון. גם לאימא הרבה יותר קל....

בתנאים של אז (שנות ה-50) בית הילדים היה פתרון מוצלח מבחינה טכנית, אך ללא ספק אם בודקים את התוצאות הרגשיות והנפשיות לא לכולם זה מתאים. כהורים של היום וילדים של אז, שמחנו לבטל את מסגרת בית הילדים. אם בודקים את היחסים של הילדים של אז עם המבוגרים שהם היום, רואים כמה הגידול המשותף גרם לקשר עמוק ביניהם - גם היום הם מתנהגים כמו אחים.. בכל מקרה, בכל שיטת חינוך, קיום המשפחה הוא ערך בסיסי להמשך חיים בריאים ומאושרים.

אני מאחלת לכל אחד ואחת קיום מסגרת משפחתית מוצלחת, ואריכות ימים וזיקנה טובה, בחברת כל תוצאת השנים הרבות שהשקענו.

היו ברוכים כולם בכל דור ודור - יום המשפחה ויום הולדת לכנסת, שני ימי הולדת בחודש שבט.

תודה לך אימא ותודה לך אבא, על שלימדתם אותנו מה זה כיבוד אם ואב. על שחינכתם אותנו צניעות ועזרה לזולת. על שספגנו מכם את הקשר לטבע והשמחה מול היצירה הכבירה של אלוהים.

על שיצרתם בינינו אחדות ואהבה. על שכולנו ביחד משפחה מאושרת.

לך כנסת ישראל שנולדת ביום חג הטבע: שתדעי לכבד את העקרונות עליהם הוקמת, ושיהיו בתוכך אנשים ראויים, ישרים, אוהבים ודואגים לעם כולו. נראה שבמשך השנים העקרונות הללו נשכחו...

חגיגות ט"ו בשבט

פעילות יצירה משותפת של עציצים לט"ו בשבט

תודה למתנדבות היקרות שהגיעו לעזור

סדר ט"ו בשבט בשיתוף עם קק"ל

'סיר לילדת' מחמם את הלב, וממלא את הבטן ומה היום על שולחני? סיר לילדת. ולמה כוונתי? הרי אין אני בגילן של היולדות, וגם אתם גמלאים וגמלאיות יקרים, גם אתם כבר לא. אבל המיזם הזה כל כך חימם את ליבי שהחלטתי שראוי שייכתב עליו. אז העניין הוא כזה, שאחת מבנות הכפר, טל אור שמה, צעירה ונשואה הגתה את הרעיון והקימה את 'סיר לילדת', כאשר כל מה שנעשה הוא בהתנדבות מלאה. נפתחה קבוצת ווטסאפ ובה כ-70 מתנדבות כולן מהמושב. וכך, כל אישה שיוולדת במושב זוכה ומקבלת לביתה אוכל מבושל, כולל קינוחים, למשך חודש ימים. איזה פינוק ואיזה פירגון.

כאשר אישה יולדת מתקשרים אליה ומוודאים איזה סוג של אוכל מבושל הייתה רוצה לה ולבני ביתה, באיזה ימים והאם יש רגישויות למאכלים מסויימים איזה קינוחים? ואז המארגנת של כל הנושא מפרסמת בקבוצה ומחכה שהמתנדבות תשתבצנה לימים שהן יכולות להביא ממיטב תבשיליהן לאותה יולדת ומשפחתה. כבר כמעט חמש שנים שהמיזם עובד, ואתם יכולים לתאר לעצמכם כמה שמחה ועזרה זה מביא למשפחה שזה עתה התרחבה. משיחה עם היולדות אני יודעת שהן מברכות על המיזם, שמחמם את הלב וממלא את הקיבה. המעורבות והאכפתיות שוב ממלאות אחרי הצו, אנשים עושים מקום. תבורכנה כל העושות במלאכה.

על הא ועל דא - צופיות בחלוני דליה חני

"שלום רב שובך ציפורה נחמדת..." כתב ביאליק בשירו הראשון שראה אור. הוא שמח לבואה של הציפור, שהגיעה מארץ ישראל והביאה לו דרישת שלום מאחיו בציון. גם אני מקבלת בברכת שלום את צמד הצופיות שחזרו אל שיחי ההיביסקוס הפורחים מול חלון המטבח שלי. איפה היו? מאין באו? היכן בנו קן? אינני יודעת. אך שובם אלי גורם לי שמחה גדולה.

כשהיינו ילדים קראנו לציפור הקטנה הזאת "יונק הדבש", אחר כך הסבירו לנו ששמה שונה לצופית וזאת מכמה סיבות. ראשית היא ניזונה מצוף הפרח ולא מדבש דבורים. שנית, היא לא יונקת את הצוף אלא מלקקת אותו מתוך הפרחים. ואם נוסיף את צבעי הבהוקים בברק מתכתי ירקרק של הזכר, נבין את השם המלא - "צופית בוהקת". יודעי נסתר (שאינן חלקי עימהם) אומרים שהצופית מניעה את כנפיה בצורת הספרה 8. ושמונה הוא סמל האינסוף. כמו כן היא מסוגלת לעוף לאחור - מה שרומז על יכולתה לחקור את העבר. ועוד הם טוענים שהצופיות מזכירות לנו שתמיד צריך לחפש את הצד הטוב שבחיים, עם הרעיון הזה אני בהחלט מוכנה להזדהות. וכך אני מתחברת לשירו של אליעזר רבין "ציפורים שרות בבוקר אהבה בחלונ". ועם הקפה הראשון אני מרותקת אל הטיסות והרפרופים שלהן כאומרות לי הביטי בנו - הכל טוב. ותוך כדי, בוקע מן הרדיו המוצב במטבחי, קולו של הקריין המודיע שהלך לעולמו המשורר הפזמונאי יורם טהרלב ובבת אחת מתמלא הלב צער. אני חוזרת אל שירו של אליעזר והפעם לאותן שורות שחשבתי בשמחת הבוקר לדלג עליהן:

"לא כל יום הציפורים
מטיבות לשיר שירים
לעיתים הן עצובות בין התווים
וכשהן אינן שרות
אז אפשר בין השורות
להרגיש כי גם אנחנו עצובים"

וכך התחלתי בשמחה ואני מסיימת בעצב ונפרדת מיורם היקר יחד עם הציפור שלו - זאת "שראה אותה על הענף והיא כחולת נוצה והיא דקת כנף..."

ביקור של קהילה תומכת במפעלי ים המלח משה גנדלמן

הקטר שהוביל אשלג, מחנה האוהלים ועוד...

יצאנו בבוקר לכיוון ים המלח והגענו למרכז המבקרים (למרגלות הר סדום), המספר את סיפורו של משה נובומייסקי, היזם שהגה את רעיון פיתוח אוצרות ים המלח והקמת המפעלים. ההתחלה הייתה בביקורו של נובומייסקי בים המלח ב-1911. משה היה מהנדס מכרות ברוסיה וחברו של פנחס רוטנברג, מייסדה של חברת החשמל. לאחר ביקור נוסף ב-1921, הגישו הוא ושותפו האנגלי טולוק, בקשה לזיכיון, אותו קיבלו רק בשנת 1930. בסיוור למדנו כי ב-1934 הוקם המפעל בצפון ים המלח, קדמו לו ייצור הברום והאשלג. ב-1939 הוקם קיבוץ בית הערבה בדרום, וכמות הייצור במפעל הדרומי עלתה על זו שבצפוני. ב-1934, בנוסף למפעל, הוקם מחנה העובדים ונבנו בריכות האידי. ב-1936 הוקם מפעל האשלג בסדום. מרכז המבקרים שנפתח השנה מתחלק למספר חדרים, חדר גנרטור, חדר האוכל מועדון הפועלים. בחדר האוכל ישנם משקפי מציאות מדומה ואוזניות, המתארות את הקמת המפעל בשלבי השונים. המיצג נותן חיות והבנה בלתי רגילים. המקום מעניין, יש שחזור של מחנה האוהלים ששימש את העובדים ובית ההגנה והפלמח. בשחזור מדויק ונאה גם של הקטר שהיווה חלק מהובלת האשלג. ישנם שלושה תוצרים של מפעלי ים המלח מהמוצר הגולמי הקרנליט, ממנו מופקים האשלג, הברום והמגנזיום. מפעלי ים המלח חיוניים לכלכלת המדינה, והמרכז מהווה ביטוי יפה ונאמן למפעלו המהפכני של נובומייסקי וגבורת מקימיו, שחיו בתנאים כה קשים שאירעו בטרם הקמת המדינה. טיול יפה ומשובב את הלב. נהנינו.

הגשש החיזור על עברית וגששית

סיפורה המצחיק והמרגש של להקת הבידור הגדולה בכל הזמנים. סיפורים מאחורי סרטי הקולנוע והמערכונים הגדולים והשפעתם על התרבות הישראלית

מרצה:
אלון גור-אריה

יום שלישי 1.2.22, בשעה 17:30
בבית המייסדים

א
ו
ע
ו
י
ק
ה
ו
ל
ה
ת
ו
מ
כ
ת

חוגגים את

יום המשפחה

בסרטון מרגש ובשירי ארץ ישראל
מכל הזמנים

עם הזמר

יובל חלף

זמר הבית במועדון
היקב במועדון
הגנקי בתל אביב.

יום שלישי 1.2.22, בשעה 17:30
בבית המייסדים

"פעם אחת או פעמיים" - יום שלישי 1.3.22, בשעה 17:30 בבית המייסדים

סיפורים קרובים ורחוקים מעורבבים בהומור ובמוסיקה עומר ראובני מספר סיפורים בליווי כלי נגינה עתיקים

להרשמה - עדי, מנהל מחלקה: 050-2390077, אלי, אב קהילה: 050-8678068, רונית, רכזת תרבות: 054-4270083

הכוננו הכוננו
 אבנאר הכפרי שיצרך בארץ
 הבית המייסדים
 דוכנים של אבנודות יד, תוצרת חקלאית, יד
 שניה בית קפה וצ'וק...
 נשמח לתרומות של בגדים יד שניה וקולבים

אנו פונים למתנדבי העמותה, למתנדבים
 נוספים מיישובי המועצה ולבני משפחה של
 קשישים הסובלים מדמנציה, לקחת חלק
 בפרויקט חשוב מעין כמוהו שיפתח בחודש
 פברואר.
 בשיתוף עם עמותת עמדא ומחלקת הרווחה
 אנו פותחים הכשרה קצרה המלמדת על שימוש
 בערכת "קשרים וכישורים".
 הערכה מיועדת להפעלת קשישים הסובלים
 מדמנציה בכל הרמות. לאחר ההכשרה על
 המתנדב להגיע לחמש פגישות עם הקשיש ובן
 משפחתו, וללמד אותם לפעול עם הערכה. יש
 לציין כי לשימוש בערכה יש מספר יתרונות:
 שיפור תפקודים קוגניטיביים, מתן כלים לבני
 משפחה לעבודה עם הקשיש והפגת שיעמום.
 נשמח לשמוע ממי שמעוניין,
 ניתן ליצור קשר עם איריס טובל 0544953020.

תחתון אלסטי
 מידות L XL
 יח' 14
 ש"ח 59

ככל יום ראשון מתבצרות
 בדיקות קורונה הבית
 המייסדים ואנו פוצלים צל
 פי הנחיות משרד הבריאות,
 מרכז יום פצול ופתוח,
 מי שמרשים בטוח אפשרי
 להציג.

תחתון אלסטי
 מידה M
 יח' 18
 ש"ח 59

טיטול פרימיום
 מידות L XL
 יח' 15
 ש"ח 40

טיטול פרימיום
 מידה M
 יח' 15
 ש"ח 30

**להשיג
 בבית המייסדים**

סינרים חד-פעמיים
 יח' 100
 ש"ח 32

פדים
 יח' 15
 ש"ח 10

סדיניות
 יח' 15
 ש"ח 38

טלפונים מ.א. באר טוביה

המחלקה לשירותים חברתיים, צוות הוותיקים
 של מועצה אזורית באר טוביה:

עו"ס אזרחים וותיקים בישובים:

אורטל פינטו 08-8509885 ortalp@beer-tuvia.org.il
 ענת ארז 08-8509835 anate@beer-tuvia.org.il

היחידה לשלום הוותיקים/ות:

תמר רום 08-8509769 tamar@beer-tuvia.org.il

תכנית בני משפחה מטפלים:

שירי גורי 08-8509832 shirika@beer-tuvia.org.il

מועדוני וותיקים:

ענת ארז 08-8509835 anate@beer-tuvia.org.il

תכנית הלב - ליווי בני משפחה

מטפלים בחולי דמנציה:

איילת שחר דייטש 08-8509831 ayeletsh@beer-tuvia.org.il

רכזת מתנדבים וקהילה:

מירי ליברייזר 08-8509805 mirili@beer-tuvia.org.il

בוקר של כיף

ימי רביעי | 10:00
 היכל התרבות, קריית החינוך באר טוביה

תאריך
 09.02.2022
 06.04.2022
 עלות כרטיס:
20 ש"ח
 הארוע מסובסד

שם המופע
 סימנים בדרך
 נעימה וחואן סיפור אהבה
 לפרטים והרשמה:
050-5501249
 מירי ליברייזר, רכזת מתנדבים וקהילה

לוח פעילויות - מרכז יום חודש פברואר

ראשון	שני	שלישי	רביעי	חמישי
		1	2	3
		10:30 פטאנק 11:45 הרב עמר פרשת השבוע 12:00 יעל - ספרות	10:30 שלמה משחקי חשיבה 11:30 חיה גרין יהדות ספרד	10:00 "המעפיל" 11:30 שרה שמיר הפעלה עם מוזיקה יחידה מוגנת: 10:30 גיבון טיפולי אתי
6	7	8	9	10
11:30 יוסי כנר שירה בציבור	10:30 איריס חוג ספרות 11:30 קפה שירה יורם טהר לב	10:30 פטאנק 11:45 יום המשפחה תיכון באר טוביה	10:00 בוקר של כייף "סימנים בדרך"	10:00 "המעפיל" 11:30 שרה שמיר הפעלה עם מוזיקה יחידה מוגנת: 10:30 גיבון טיפולי אתי
13	14	15	16	17
11:30 מוסא בן ארויה שירה בציבור	10:30 איריס חוג ספרות 11:45 ביגו	10:30 פטאנק 11:45 הרב עמר פרשת השבוע 12:00 יעל - ספרות	10:30 שלמה משחקי חשיבה 11:30 אבנר חורש הרצאה בנושא א"	10:00 "המעפיל" 11:30 יוסי כנר שירה בציבור יחידה מוגנת: 10:30 גיבון טיפולי אתי
20	21	22	23	24
11:30 שחר אשבל שרים ומתופפים	10:30 איריס חוג ספרות 11:45 ביגו	10:30 פטאנק 11:45 הרב עמר פרשת השבוע 12:00 יעל - ספרות	10:30 שלמה משחקי חשיבה 11:30 רותי ברנע הרצאה בנושא תנ"ך	10:00 "המעפיל" 11:30 יעקב מלאך שירה בציבור יחידה מוגנת: 10:30 גיבון טיפולי אתי
27	28	1	2	3
11:30 פגישת מליאה	10:30 איריס חוג ספרות 11:45 ביגו	10:30 פטאנק 11:45 הרב עמר פרשת השבוע 12:00 יעל - ספרות	10:30 שלמה משחקי חשיבה 11:30 יהושוע טויטו הרצאה	10:00 "המעפיל" 11:30 שחר אשבל שרים ומתופפים יחידה מוגנת: 10:30 גיבון טיפולי אתי
6	7	8	9	10
11:30 מוסא בן ארויה שירה בציבור	10:30 איריס חוג ספרות 11:30 יום האשה תיכון באר טוביה	10:30 פטאנק 11:45 הרב עמר פרשת השבוע 12:00 יעל - ספרות	10:30 שלמה משחקי חשיבה 11:30 אבנר חורש הרצאה בנושא א"	10:00 "המעפיל" 11:30 שרה שמיר הפעלה עם מוזיקה יחידה מוגנת: 10:30 גיבון טיפולי אתי

ביחידה המוגנת:

9:30 אילנית / מירה - התעמלות בוקר
10:30 ריקי / שרון / טל - יצירה

פעילויות קבועות כל יום

9:00 אילנית / מירה - התעמלות בוקר
9:30 עירית / שרון / טל - תפירה ורקמה

מנצחים את הקורונה ורד שלח

כדי שנוכל להמשיך בפעילות השוטפת במרכז היום, אנו עורכים מידי שבוע בדיקות PCR לחברי מרכז היום, עובדים זרים וצוות. כמו כן נערך יום חיסונים מרוכז לכל מי שטרם חוסן בחיסון הרביעי. אנו עושים ונעשה הכל כדי לשמור על הבית ועל החברים. מודים לפרויקט "מגן אבות ואימהות" שמאפשר לנו לעשות זאת, ומאחלים בריאות איתנה לכולם!

פיזיותרפיה לטיפול מיטבי שרה ביתן

הפיזיותרפיה הוא מקצוע בריאות העוסק באבחון, שיקום ומניעה של בעיות במערכת התנועה, כשהמטרה היא להביא את המטופל לתפקוד מיטבי. במכון הפיזיותרפיה שלנו, כאן במרכז היום לקשיש, ניתנים טיפולים פרטניים לכל האזרחים הוותיקים של המועצה האזורית שלנו, וכמו כן לאלה המגיעים ל 'מרכז היום' מיישובי הסביבה. הפיזיותרפיה מסייעת בתהליך הריפוי הטבעי ומעודדת את התפתחותו בכיוונים הרצויים כמו: שיקום לאחר שבר, טיפול יציבתי ועוד. כאן במכון שלנו ניתן מענה לתחומי הטיפול הבאים: *אורתופדיה *מחלות נוירולוגיות *בעיות נשימה *שיקום לאחר ניתוח *כאב אקוטי/כרוני *מניעת נפילות בגיל השלישי. הטיפול ניתן במגע, ומשלב תרגול המותאם אישית, שהם הבסיס לריפוי, להפחתת כאב, שיפור טווחי תנועה וחזרה לתפקוד. הטיפול הוא על ידי פיזיותרפיסטית בעלת ותק רב וניסיון קליני. יש אפשרות לקבלת טיפולים פרטניים, איכותיים ובמחירים נוחים מחוץ לשעות פעילות מרכז יום. ניתן לקבל זיכוי ב 'כללית מושלם'. **לקביעת תור: שרה ביתן, בית המייסדים 08-8583301**

יד ביד לאורך כל הדרך - מחלקת טיפולי בית מיטל סלקר

קשר בין מטפל למטופל - אמון נתינה ואהבה

מה יגרום למטופל להרגיש שהוא מטופל בידים טובות? עולה שיחס המטפל הוא אחד הנושאים המשפיעים ביותר על חווית המטופל. במחלקת טיפולי בית יש חשיבות רבה לכך. **תכירו את הדר אבקסיס**, הדר היא מטפלת במחלקת טיפולי בית מזה כשנתיים. בת 33, אמה ל 3 ילדים ומתגוררת במושב סגולה.

ועכשיו הכירו את קאטי שליט, קאטי היא מטפלת בעמותת המייסדים בת 93 שמתגוררת ב'נאות אחווה'. הן הכירו לפני שנתיים כאשר הדר הגיעה לטפל אצל קאטי, ומיד נוצר קשר שמתבסס על אמון, נתינה, חמלה, אהבה... במהלך השנתיים בהן הדר עובדת עם קאטי, התהדק הקשר בכל פעם עוד ועוד עד כדי חיבור כל כך מיוחד שנוצר בין השתיים - קאטי קיבלה נכדה והדר קיבלה סבתא. האהבה ביניהן ממשיכה לצמוח והנתינה שלהן אחת כלפי השנייה זה הכוח שמחבר עוד. ועכשיו תשמעו את זה מהן ...

קאטי: הדר היא חלק בלתי נפרד מהמשפחה. גם המשפחה שלי מתייחסת אליה כחלק מהמשפחה. אני לא צריכה להגיד או לבקש כלום, היא מזהה את כל הצרכים שלי. כל מה שעשיתי בשביל הדר, נעשה בטבעיות.

הדר: קאטי בשבילי יותר מסבתא. היא תמיד נותנת דוגמא אישית, אני לומדת ממנה המון על האופטימיות בחיים. בתקופות פחות טובות שלי בחיים היא נתנה בי המון כח, גם כאשר איבדתי את אימי, היא הראתה לי את החיים בצורה אחרת. הרבה פעמים היא השלימה את החוסר שהיה לי בעקבות האבדה. אני משתפת את קאטי בחיים האישיים שלי ומקבלת ממנה המון ייעוץ והרבה תמיכה. יש ביננו קשר מיוחד של סבתא ונכדה לכל דבר.

מחלקת טיפולי בית - קאטי, מנהלת מחלקה: 054-9290997 מיטל, רכזת סיעוד: 08-6837709 איה, עו"י סית: 054-6680548

מחלקת טיפולי בית - לטיול יצאנו שושי פלג

יום טיול מיוחד מאוד קיימה המחלקה לטיפולי בית ש'בבית המייסדים' לשלושים נשים המשמשות כמטפלות בית בבתי הקשישים. בשוק רמלה השוקק והצבעוני, קיבל את פנינו דוד המדריך, עם כוס לימונדה צוננת וכריך טעים, תוך שהוא מספר לנו על דמויות אייקוניות השזורות בתולדות העיר. דוד הוביל אותנו למסלול טעימות...מ'הבורקס של דולי' אותו מכינים שם בחום ובאהבה כולל חידוש והוא: בורקס שוקולד אל הפלאפל הטעים במסעדת 'סמיר'. המשכנו אל בריכת הקשתות, שם שטנו בסירות סטייל חסמ"בה (חבורת סוד מוחלט בהחלט), והפגנו כושר בחתירה תוך צחוקים רבים. המשכנו למגדל/המסגד הלבן בן 700 השנים. ביקרנו בסדנה של האמן הרב-תחומי, ניהד דביט, אשר תחת הכותרת 'חיים, אמנות ואדם' הוא שוזר בחוטי מתכת- בטכניקה ייחודית שפיתח- פסלים של בעלי-חיים ופסלי עצי-זית גדולים, כסמל לנוף ים תיכוני בתוכו צמח.

במסגרת הטיול - שכמוהו נערך לראשונה לאחר תקופת הקורונה - קיבלה יפה אלמליח תעודת 'עובדת מצטיינת'.

עובדת מצטיינת

יפה אלמליח

10/21

יפה היקרה

לאור עבודתך הנאמנה,

החרוצה,

הסבלנית,

והחמיאה.

העבודה הקשה שאת עושה, ומקדישה בה את כל
טוב לביק וסבלנותך,

אנו מחלקת טיפולי בית,

מצניקים לך החודש את עובדת המצטיינת של
המחלקה

ורואים בק את הנכונות,

את יכולת ההקשבה, ההכאה והנתינה שבק

ומוקיריב הצרכה רבה אל כק

את בהחלט ראוייה !!!

בהרכה,

מחלקת טיפולי בית

"כוכב" - הספינה שנשכחה אורית זומרפלד (סטודנטית לתרפיה באומנות)

קבוצת היצירה שמטילה עוגן

ב 30 למאי 1934 הפליגה מנמל פורט סעיד שבמצרים, ספינה קטנה בשם "כאוכב" ועל סיפונה 50 מעפילים - עולים בלתי לגלים-במטרה לעלות לארץ ישראל. וכך נכתב בכתבה שהתפרסמה בעיתון "הירדן": "... התנפלו עליהם פתאום המון של ערבים חבטו אותם בנבוסים, דקרום בסכינים ושדדו את בגדיהם וחפציהם. מבין העולים נפצעו קשה מן המכות: יהודי זקן ונער יתום בן 12 שנה. המשטרה עצרה 50 מיהודי מצרים שניסו לעלות לארץ ישראל בדרך בלתי חוקית".

הכתבה הזו, היא ההשראה לקבוצת היצירה, אותה אני מנחה ב'בית המייסדים' שלנו, כשהחברים נפגשים בכל יום חמישי כדי לבנות מודל של ספינת מפרש מגפרורים!
את תהליך הבנייה מנחה שאול מועלם מגדרה, פנסינור ומהנדס חשמלאי במקצועו, אשר תחביבו, מאז שירותו הצבאי, בניית מודלים של ספינות מגפרורים.
בכל מפגש אנו מעלים נושא או דימוי העולים מתוך היצירה. אחד הנושאים אשר עלו, היה "עוגן".
לכל אונייה יש עוגן וגם אנו חברי הקבוצה, יצרנו מחומרים שונים כמו: פלסטלינה, מנקה מקטרות, חוט-תיל. את העוגנים שלנו, עוגנים עליהם יכולנו להישען בתקופות ובצמתיים בחיינו.
את היצירות אנו משתפים בינינו, תוך כדי העלאת מחשבות ורגשות.

בין דוואלי, צ'אקרי, כריסמס ונובי-גוד... קאטי פרץ

כמיטב המסורת, קיימנו מסיבת סוף שנה לעובדים הזרים שלנו, במחלקת טיפולי בית. לאחר שנתיים של קורונה הצלחנו לתכנן ולהוציא לפועל מסיבה לתפארת. חשוב לציין שהעובדים הזרים הם חלק משמעותי במחלקה ורווחתם האישית חשובה לנו מאוד.

במסגרת המסיבה חולקו תעודות סיום קורס הכשרת מטפלות/ים מוסמכות/ים. אז מה היה לנו במסיבה? החוגגים הגיעו במיטב התלבושות הסגוניות והמסורתיות שלהם, כל אחד ואחת הביאו תבשיל מסורתי ואנחנו פינקנו בכיבוד טעים. הדי ג'י הכיפי ניגן מוסיקת ריקודים מקפיצה, נהנינו מריקודים מסורתיים של החוגגים, שתי עובדות הופיעו בשירה, ואחרת הופיעה בריקוד מסורתי מקסים.

האווירה במסיבה הייתה נהדרת והעובדים נראו מאושרים.

כולנו תקווה שנחזור למציאות שפוייה ונוכל להמשיך ולקיים ערבים כאלו בעתיד. שנהיה בריאים, כולנו.

יעקב נבות

כפר ורבורג

לפני 90 שנה כמעט, יצא יעקב נבות מבית החולים הסקוטי בטבריה, והחל את חייו הסוערים בבית הוריו הצפוף במושבה "מצפה הגלילית" שליד טבריה, בית אותו חלקו עם משפחה נוספת.

יעקב, נצר למשפחת דוברובין, לא ידע כי כבר כנער יהיה שותף למאבקים למען הקמת המדינה, ויילחם בכל מלחמות ישראל, וכי תולדות חייו יצטלבו פעמים רבות עם קורותיה של המדינה הנולדת והמגבשת את זהותה. ולא רק תולדות חייו יצטלבו עם אלה של מדינת ישראל, אלא גם קורותיהם של כל בני משפחתו, אשר תרומתם לביסוס האדמות והחקלאות בגליל חקוקה בדברי הימים של ההיסטוריה הישראלית.

משפחת דוברובין הייתה סובוטניקית נוצרית (בני קהילה רוסית-נוצרית שומרי שבת) מהעיר סראטוב שברוסיה. כל המשפחה התגיירה ועלתה לארץ ישראל בשנת 1903, למושבה יסוד המעלה, בה הקים יואב דוברובין משק משגשג וחצר אחוזה גדולה. בזכות הידע הרב שהיה להם בחקלאות, ובייחוד הידע על מחזור הזרעים בחקלאות, זכתה המשפחה בפרסים, על גידולים חקלאיים מצטיינים.

מחלת המלריה - שהופצה על ידי יתושי אנופלס מאגם החולה והביצות הסמוכות - גרמה למותם של אחדים מבני המשפחה. יואב דוברובין חלה והבריא אבל החליט לעבור לראש פינה, שם הקים משק חדש. הוא נפטר בשנת 1935 בגיל 104. בבית ביסוד המעלה נישאר יצחק, כאשר הזדקן החליט לעזוב את האחוזה המשפחתית והוריש אותה ואת אדמותיה לקק"ל.

בשנת 1982 הפך ביתם ביסוד המעלה למוזיאון הקרוי היום "אחוזה דוברובין".

בני המשפחה מארגנים כנס שיתקיים בחודש מאי שבו ישתתפו בני המשפחה, אנשים מייסוד המעלה, אנשי הקרן הקיימת וראש המועצה.

הכנס יתקיים בחווה במוזיאון "אחוזה דוברובין" לזכרם של בני המשפחה שאינם, הם מאוד גאים להיות הצאצאים בני ציונים נלהבים שרצו לשקם את הארץ בכספם מבלי להיעזר בקרנות זרים, רואים זאת כמעשה אצילי שלא נעשה, וזו גאוותם. להעביר לדורות הבאים לזכר עולם.

הוריו של יעקב גרו במושבה "מצפה", יישוב חקלאי שהתנהל באופן משותף, היה סידור עבודה, ההורים היו חקלאים, עבדו בפלחה, חיטה, שעורה, יעקב נולד בביה"ח "הסקוטי" שבטבריה, קיבל את שמו של סבו יעקב. גדל ביישוב עד לכיתה ח' בבית הספר המקומי, הכיתה מנתה ארבעה תלמידים בלבד.

בבית גרו ביחד עם עוד משפחה והיה צפוף מאוד, ובשנת 1945 ההורים החליטו לחפש מקום חדש והגיעו למושב כפר ורבורג. המשפחה עסקה בחקלאות, גידלה ירקות, הפעילה רפת עם 50 פרות וכך התפרנסו. יעקב למד בבאר טוביה עד כיתה י' ואז פרצה מלחמת הקוממיות. הלימודים פסקו והנערים הבוגרים השתתפו בפעולות ההגנה. בלילות איישו את עמדת הטלפון ואמצעי הקשר במזכירות, וכך כל לילה היו מחוץ לבית. כאשר הסתיימה המלחמה עבר יעקב לבית ספר חקלאי "כדורי", ולאחר שנתיים התגייס לצבא.

יעקב הכיר את זוגתו רחל מילר ז"ל בת של וותיקי מושב כפר ורבורג ולאחר זמן החליטו להתחתן. יעקב ורחל חזרו למשק ההורים וביחד עבדו בחקלאות.

נולדו להם שלוש בנות סמדר, איילת, וטלי.

יעקב יצא למילואים והיה למפקד גדוד בחיל הרגלים, השתתף בכל מלחמות ישראל, הגיע לדרגת רס"ן

ובגיל 50 השתחרר מהמילואים.

ובכל חייו ניהל את המשק המשפחתי.

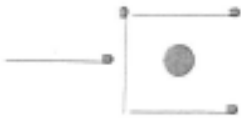
תחביבים: אוהב ומתעניין מאוד בהיסטוריה.

המייסדים: אביו של יעקב, שבח נבות, היה מגיע למייסדים, ולאחר שנים המשיך יעקב את דרכו, ומגיע מספר פעמים בשבוע, מאוד אוהב להיפגש עם אנשים ולשמע הרצאות.

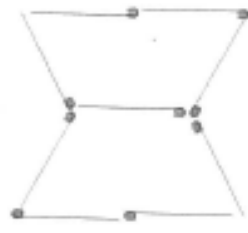
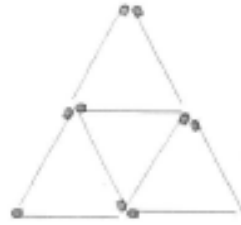
לאתגר את המוח שלמה ולדמן

עליכם להזיז 2 גפרורים
כך שהנקודה תצא מהצורה

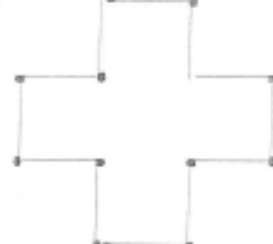
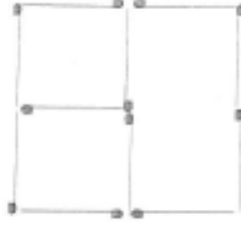
עליכם להזיז 2 גפרורים
כך שתקבלו 3 משולשים

עליכם להוציא 2 גפרורים
כך שתקבלו 2 משולשים שווים צלעות

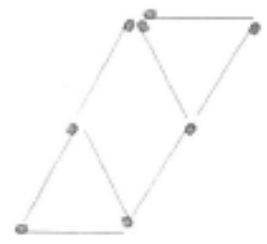
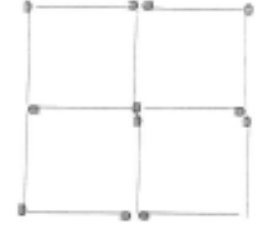
עליכם להזיז 2 גפרורים
כך שתקבלו 3 משולשים

עליכם להזיז 3 גפרורים
כך שתקבלו 2 ריבועים

עליכם להזיז 3 גפרורים
כך שתקבלו 3 ריבועים

עליכם להזיז 3 גפרורים
כך שתקבלו 3 ריבועים

עליכם להזיז 2 גפרורים
כך שתקבלו 3 משולשים

טור אישי - מקום בלב שושי פלג

באחת הפעמים כשהגעתי לבית החולים הסיעודי לבקר את חמותי, הייתה שעת ארוחת הצהריים. כשנכנסתי לחדר האוכל ראיתי את אחת העובדות לוקחת ממנה את מגש האוכל בעודו כמעט מלא. שאלתי/אמרתי 'מדוע את לוקחת לה, היא טרם אכלה' והתשובה שקיבלתי הייתה ' אבל אני סיימתי את המשמרת שלי'. הרי כולנו עדים חדשות לבקרים לתחקירים וכתבות בנושא הזנחת הזקנים, אני לא באה לגנות או להאשים, פשוט כותבת את הסיפור שלנו, בקצרה, ככל האפשר, אולי כדי להעיר ולהאיר.. לאחר שהתאלמנה לקתה חמותי ציפורה ז"ל באירוע מוחי והפכה מאישה עצמאית לתלותית, כזו הנזקקת לכיסא גלגלים ועוד.. היא עברה לגור בביתנו במושב ומאוחר יותר הצטרפה גם ראינה, מטפלת מהפיליפינים. עוד בהיותה מאושפזת בבתי חולים שונים ובשיקום, היינו מבקרים אותה יום יום, ואפילו פעמיים ביום, בשעות שונות, כשאנחנו נעזרים בילדינו ואפילו בחברים טובים שידעו כמה הדבר חשוב לנו ולטיפול בחמותי, שהייתה אישה טובת לב עד מאוד.

עד כמה הדבר חשוב, יכולתם לקורא בשורות הראשונות שכתבתי. כאשר צוות המוסד/בית החולים רואה כי מבקרים את המאושפז לעתים תכופות - מה שאגב עוזר גם להם - הרי שגם הם מפנים אליו יותר תשומת לב. חמותי, כאמור, עברה אלינו. יש מקום (לא לכולם יש). הכנו מעברים רחבים לכיסא הגלגלים, חדר עבודה, חדר למטפלת. לא קל ולא פשוט - נושא כאוב לכתבה נפרדת- אבל אפשרי בעזרת משרד השיכון ומשרד הבריאות. תבררו אצל עובדי מחלקת הרווחה ביישובכם.

ועם זאת אמרה לי חברה 'יהיה לך קשה כשהמטפלת בחופשה ואת תצטרכי להחליף חיתולים'. תשובתי הייתה 'נכון כמעט כמו לתינוק; קצת יותר גדול וקצת יותר כבד' (תשובתי כבר 'אומצה' אצל אחרים..). גם 'בית המייסדים' היווה תקופה מסוימת פתרון לימי ראשון ואחרים, כשהמטפלת יצאה לחופשה (אנחנו בעבודה הילדים כבר מחוץ לבית).

קרובת משפחה מספרת לי מדי פעם כמה קשה לה; ילדיה צעירים הוריה קשישים וחולים, והיא ביניהם... אני אומרת לה, נכון וקשה, אך בעוד שנים, במבט לאחור תגידי 'תודה לאל שזכיתי'. אני לא בטוחה שזה מנחם אותה. אולי, מעודד זמנית. ולסיום; גם אל בית האבות/מוסד/שיקום, הכי מטפל והכי מכבד, צריך להגיע, לראות ולהיראות. כדאי להכין מה שנקרא חמ"ל מאויש בילדים, נכדים, חברים...

נכון. לא אצל כולם יש מקום בביתו. אבל כל אחד יכול למצוא אצלו מקום בלב.

חברי המערכת : גיא פסח | ורד שלח | איריס טובל | סאלין בוזגלו | שושי פלג - עריכה | טל ידוב - גרפיקה

אחוה, ד.נ. שקמים 7980300, טלפון: 08-8583301, hameyasdim.bt@gmail.com